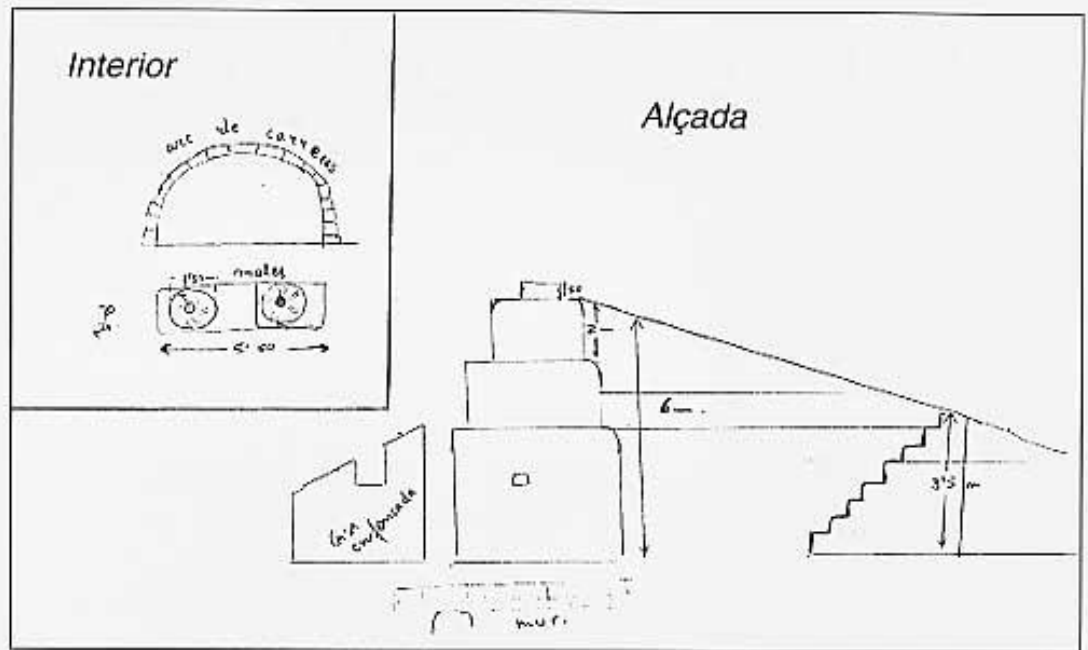

cup, i el que podia llençar l'aigua al riu quan no era necessària. Fora de la bassa encara viuen dos vells ametllers arrelats al vessant, de brancatge força envellit i ramatge vinclat vers l'interior de la bassa, tal vegada per satisfer, aleshores, sa coquetèria en el mirall de tranquil·les aigües, mirall, de vegades, trencat pel xipolleig d'alguna espantada granota que cercava l'aixopluc del fons o pel vol, a ras d'aigua, de les orenetes per abastir-se de mosquits.

Com que la bassa és tan allargada, arriba un punt on no se sap ben bé si s'eixam-

El molí vist des del riu.

pla la sèquia o s'estreny la bassa. L'estat de conservació és excel·lent, almenys, fins l'indret de la Moreria. Només caldria netejar-la a fons per engegar-la de bell nou. Cal destacar un pontet de metre i mig d'amplada per on passava el camí i una portella per

poder regar unes feixes allargades i estretes que s'hi troben vorejant el riu, de sòl boníssim que deurien ser l'hort del molí.

Aquesta sèquia s'abastia d'aigua de l'assut que hi ha al riu de Vilanova, visible des del Tossal. A més a més son

cabdal s'engrossava després del molí de la Roca, puix aquest li vessava l'aigua que utilitzava.

A l'indret de la Moreria i passat aquest cingle tot a frec de la sèquia s'hi passa damunt una lluisa erosionada; són visibles estretets caminals produïts per les petjades de cavalleries i persones que baixaven vers aquest molí.

El molí era de Tona, covarina, casada amb un tortosí, en Miquel Dávalos. Tona tenia propietats a més d'aquest molí. A hores d'ara encara és, el mateix que les terres del voltant, de les seves hereves, les senyorettes de "D. Miquel".

L'últim moliner fou Joaquim Albella (abans ja estava de moliner son pare), pare de "José Miguel del molí l'Om",

que va néixer ací, tenia una germana, Conxa, que morí a Barcelona.

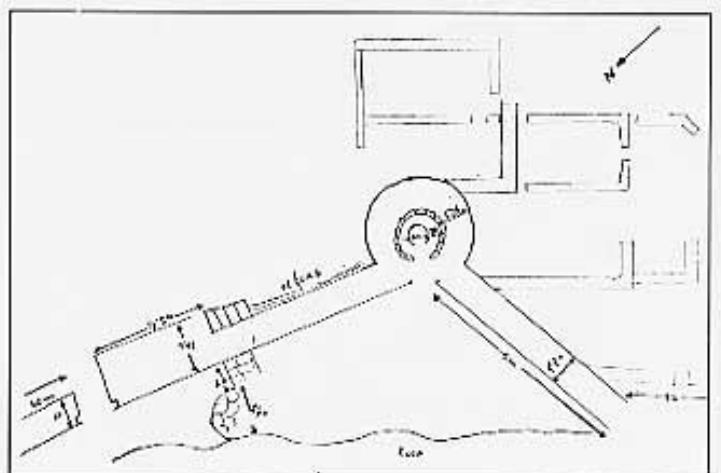
El molí el duien llogat, però a més de la quantitat en doblers o en espècie pactada d'abans, el moliner havia de portar-li a l'amo, quan estiejava a Les Coves, una quantitat fixa d'ous.

Essent "José Miguel" un xiquet anava a portar-li els ous, ben agençat (emprant el català del Baix Aragó), és a dir, ben llavat, pentinat i mudaet se n'anava cap al poble. Tenia veritable deler d'anar-hi, puix els amos sempre l'obsequiaven amb alguna llepoleria de les que llavors només gaudien la gent ben hisendada.

B.Barberà.

El molí vist de lluny.

Molí de l'Om (Planta).